

Beleidsregel

Volwaardig Meedoen in Rotterdam 2016 – 2018

Inhoudsopgave

1. Inleiding	3
2. Uitvoeringslijnen	5
2.1. Basis op orde	5
2.2. Gelijke positie	6
2.2.2. Homo-emancipatie: gelijke positie lesbiennes, homoseksuelen, biseksuelen en transgenders (LHBT)	8
2.3. Gelijke behandeling	10
3. Procedureel	14
3.1. Financiën	14
3.2. Subsidie en inkoop	14
3.3. Juridisch kader	14
3.4. Uitgangspunten en voorwaarden	14

1. Inleiding

In Rotterdam is het de plicht en de verantwoordelijkheid van de migrant om te integreren. Onder integreren worden de inspanningen van migranten verstaan om sociaal en economisch te kunnen deelnemen aan de Rotterdamse samenleving. Zoals bijvoorbeeld het leren van de Nederlandse taal en respecteren en naleven van de gangbare normen. Van de samenleving mag verwacht worden dat migranten de ruimte krijgen en als gelijken worden geaccepteerd.

Het Rotterdams integratiebeleid is gebouwd op de volgende uitgangspunten:

- Mensen zijn primair zelf verantwoordelijk voor en voeren zelf de regie over hun integratieproces.
- De gemeente kan daarin waar nodig faciliteren en ondersteunen maar kan integratie slechts heel beperkt met wetgeving afdwingen.
- Het beheersen van de Nederlandse taal is de belangrijkste voorwaarde voor een succesvol integratieproces.
- Kennis en begrip over en naleven van de geldende normen in Nederland is nodig om succesvol te kunnen integreren.
- Gelijke behandeling en gelijke kansen zijn een uitgangspunt én een voorwaarde voor integratie:
 - discriminatie, met name op de arbeidsmarkt, dient te worden bestreden;
 - bevorderen van gelijke positie tussen man en vrouw;
 - acceptatie van andersdenkenden;
 - acceptatie van lesbiennes, homo's, biseksuelen en transgenders.

De dagelijkse Rotterdamse praktijk leert ons dat niet iedereen de verantwoordelijkheid om te integreren en participeren kan of mag nemen. Migrant die hier naar toe komen beschikken niet altijd over de juiste kennis om een goede eerste stap te kunnen zetten. Zij zijn niet-weters. Er zijn ook migranten die wel willen maar niet kunnen, omdat zij bijvoorbeeld over onvoldoende capaciteiten beschikken om zelfstandig hun integratie op te pakken, bijvoorbeeld door een laag opleidingsniveau. Deze migranten ondersteunt de gemeente in hun integratieproces. Ook zijn er individuen die niet mogen en beperkt worden in hun integratieproces, vanwege hun culturele/religieuze achtergrond en groepsdwang, zoals een ongelijke positie tussen mannen en vrouwen, huwelijksdwang en het niet accepteren van seksuele diversiteit. De gemeente neemt deze Rotterdammers in bescherming en helpt hen te emanciperen. Deze beleidsregel gaat specifiek over wat we doen voor deze Rotterdammers. Het maatschappelijk doel dat we nastreven is bijdragen aan een gelijkwaardige en volwaardige positie van elke migrant in de Rotterdamse samenleving. We zetten daarbij in op de drie volgende uitvoeringslijnen:

1. Basis op orde: het informeren over en uitdragen van de gedeelde norm en het belang van taal.
2. Gelijke positie: bevorderen van emancipatie en homo-emancipatie en beschermen waar nodig.
3. Gelijke behandeling: tegengaan discriminatie en uitsluiting.

Beoogd resultaat, inspanningen en acties

Per uitvoeringslijn is het vraagstuk geanalyseerd en zijn twee doelstellingen geformuleerd. Vervolgens zijn de inspanningen en acties beschreven en is het beoogd resultaat geformuleerd. Onder inspanningen verstaan we zaken die we ondernemen, maar waarbij we niet zelf kunnen sturen op het resultaat, bijvoorbeeld (inter)nationale samenwerking. Acties zijn onderdelen waar wij als gemeente direct op inzetten en waarvan we het resultaat ook direct kunnen beïnvloeden, bijvoorbeeld het verstrekken van opdrachten voor het uitvoeren van trainingen. Het beoogd resultaat is wat we met zowel de inspanningen als de acties bij elkaar opgeteld willen bereiken.

Meetbaarheid

Binnen dit beleidsterrein zijn veel acties gericht op bewustwording. Door mensen te voorzien van kennis, informatie en soms vaardigheden worden zij zich bewust van de keuzes die ze kunnen maken. Keuzes die wel of niet kunnen leiden tot een volwaardige en gelijkwaardige positie in de samenleving. Dit is vaak een proces van lange adem en wordt beïnvloed door vele factoren, zoals omgeving, capaciteiten etc. Het meten van resultaten (outcome) binnen dit beleidsveld is hierdoor moeilijk. Om hier toch zicht op te houden stelt de gemeente voorwaarden aan inhoudelijke evaluaties van projecten die ze ondersteunt. Daarnaast wordt een bredere monitor uitgevoerd gericht op de zes grootste groepen in Rotterdam (autochtonen, Marokkanen, Turken, Surinamers, Antillianen en Kaapverdianen) en zes kleinere, kwetsbare, groepen in Rotterdam (Polen, Bulgaren, Roemenen, Dominicanen, Somaliërs en Irakezen) op de leefaspecten onderwijs, arbeidsmarkt en veiligheid.

Om wel te kunnen rapporteren over de inzet die is gedaan op deze terreinen, zijn meetbare output-targets geformuleerd in deze beleidsregel. Deze output is altijd opgesteld in relatie tot de gewenste

outcome, bijvoorbeeld een gedrags- of houdingsverandering. Een dergelijk resultaat realiseren wordt niet gerealiseerd met éénmalige bijeenkomsten voor grote aantallen deelnemers, maar vergt intensievere trajecten gericht op individuen. De hoogte van de targets is mede op basis hiervan bepaald. Over de realisatie van de output wordt jaarlijks gerapporteerd.

Stedelijk expertisecentrum

De gemeente is van mening dat integratie, (homo)emancipatie en discriminatie met name voelbaar is in de wijken, buurten en straten van Rotterdam. Om de signalen van de straat, en daarmee de gevoels-temperatuur van deze onderwerpen, op te halen, geven we de opdracht voor de vorming van een lokaal expertisecentrum op deze onderwerpen. Dit stedelijk expertisecentrum heeft een groot, divers netwerk in de stad en is daardoor in staat signalen uit de samenleving op te pikken, de gemeente en maatschappelijke organisaties hierover te informeren en waar nodig onderwerpen te agenderen in het maatschappelijk debat.

Rotterdam is een innovatieve stad, waar ook op deze onderwerpen de laatste jaren veel kennis en ervaring is opgedaan. Beproefde concepten, veelbelovende pilots en potentieel grensverleggende ideeën bestaan naast elkaar. Het expertisecentrum heeft mede als taak om waar mogelijk vraag en aanbod op deze onderwerpen met elkaar te verbinden en zo de al aanwezige kennis en expertise te analyseren, filteren en toegankelijk te maken voor beleidsmakers, professionals, vrijwilligers en andere relevante partijen.

Met de keuze voor één stedelijk expertisecentrum kiest de gemeente voor een koerswijziging ten aanzien van de huidige structuur met vier kenniscentra burgerschap. Dit besluit is genomen mede naar aanleiding van een onderzoek dat is uitgevoerd door Panteia (2014) waarin geconcludeerd is dat er lokaal en regionaal op deze onderwerpen al veel expertise aanwezig is, maar dat een organisatie die de lokale situatie goed kent hierop van meerwaarde is. Een kleinere organisatie met een meer specifieke taak, gericht op de lokale behoeften, past goed bij het Rotterdammer gerichte beleid van dit college. Bovendien past het in de huidige rol van de overheid om maatschappelijke partners te faciliteren. We kiezen voor een stedelijke organisatie boven organisaties per gebied, juist vanwege de mogelijkheid om verbindingen over en weer te maken en daarin meer efficiënt te kunnen handelen.

Inkoop en subsidie

Deze beleidsregel dient als inhoudelijk kader voor het besteden van de gemeentelijke middelen op dit beleidsterrein. Sommige inspanningen worden door de gemeente zelf gedaan, maar voor een groot deel maken we voor de uitvoering concrete afspraken met het maatschappelijke middenveld. Emancipatie en discriminatiebestrijding kennen een lange geschiedenis van subsidiëring. Mede ten behoeve van de uitvoering van de motie 14BB195 "einde aan ondoelmatige subsidies" zijn er nieuwe keuzes gemaakt als het gaat om het besteden van de middelen. We kiezen ervoor om het grootste deel van de middelen in te zetten middels inkoop. Dit geeft betere sturingsmogelijkheden gericht op het behalen van resultaten, het voorkomen van overlappende activiteiten en het voorkomen van het steeds opnieuw ontwikkelen van dezelfde type activiteiten. Inkoop geeft tevens ruimte aan nieuwe innovatieve organisaties en ideeën. Ook aan het hierboven genoemde lokale expertisecentrum wordt een opdracht verstrekt middels inkoop.

Een klein deel van het budget houden we beschikbaar voor subsidie voor kleinschalige, vernieuwende initiatieven uit de samenleving. In hoofdstuk 4 staat dit nader uitgewerkt.

2. Uitvoeringslijnen

2.1. Basis op orde

Informereren en uitdragen gedeelde norm

Rotterdam wil een stad zijn waar iedereen elkaar verstaat, waar iedereen zich veilig en thuis voelt en waar mensen over etnische en religieuze grenzen heen respectvol met elkaar omgaan.

Tot op de dag van vandaag vestigen migranten zich in Rotterdam vanuit alle windstreken en met verschillende motieven. Sommigen komen om hier te werken of te studeren, anderen omdat ze moesten vluchten en weer anderen in het kader van gezinshereniging. Wat hen bindt is dat ze op zoek zijn naar betere sociaal-economische omstandigheden, naar meer vrijheid, veiligheid of geluk.

Van migranten die in onze stad komen wonen verwachten we dat ze de geldende wetten, regels en de gangbare normen respecteren en zich er naar gedragen. De verantwoordelijkheid om te integreren in de samenleving ligt in eerste instantie bij de migrant zelf. Dit uitgangspunt van eigen verantwoordelijkheid ligt in het verlengde van het landelijk beleid, zoals verwoord in de integratieagenda van Lodewijk Asscher, minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid. Van de gevestigde Rotterdammers verwachten we dat zij migranten de ruimte bieden en hen als gelijken accepteren en behandelen.

De meeste migranten doen hun best om te participeren in de Nederlandse (Rotterdamse) samenleving door zich de taal eigen te maken en de gangbare norm te respecteren en na te leven. Helaas zijn er incidenten waarbij belangrijke, universele waarden zoals de gelijkwaardigheid van mannen en vrouwen, homo's en hetero's en vrijheid van meningsuiting niet worden erkend. We zien nog te vaak dat jongeren in etnische/religieuze kringen niet uit kunnen komen voor hun geaardheid, dat jonge vrouwen niet zelf hun partner mogen kiezen en dat de vrijheid van meningsuiting gebruikt wordt om mensen te kwetsen of op te roepen tot haat. Deze botsende normen leiden tot tweedeling en maatschappelijke spanningen die tot in de haarvaten van de samenleving voelbaar zijn.

We zien ook dat een slechte beheersing van de Nederlandse taal negatieve consequenties heeft. Niet alleen voor de mensen zelf maar ook voor de samenleving. Het is van belang dat we elkaar letterlijk en figuurlijk verstaan. Daarom vinden wij dat het beheersen van de Nederlandse taal een essentiële voorwaarde is om te kunnen integreren en om het gesprek met elkaar te kunnen voeren.

Feiten en cijfers

Rotterdam is een stad met meer dan 170 nationaliteiten en er komen nog steeds andere migranten bij. Op 1 januari 2015 heeft Rotterdam in totaal 624.815 inwoners waarvan 308.645 Rotterdammers waarvan minimaal één ouder in het buitenland is geboren. De grootste vijf groepen zijn Surinamers (52.816), Turken (48.023), EU-migrant (45.738), Marokkanen (42.438) en Antillianen (23.648) (Bron: OBI). Vorig jaar arriveerden een aantal van 181.000 migranten in ons land. De grootste groep is van Poolse afkomst. Een deel van deze migranten kwam naar Rotterdam. In 2014 vestigden 10.635 buitenlandse migranten zich in Rotterdam. (Bron: Feitenkaart Bevolkingsmonitor OBI).

De Rijksoverheid bepaalt elk half jaar hoeveel asielzoekers met een verblijfsvergunning gemeenten moeten huisvesten. Daarvan koppelt het COA de vergunninghouders aan de gemeente. In totaal hebben 536 asielzoekers met een verblijfsstatus zich in 2014 in Rotterdam gevestigd (Bron: Overzicht huisvesting vergunninghouders COA).

Op basis van de meest recente cijfers van de Rijksoverheid moet in 2015 het dubbele aantal asielzoekers in Rotterdam worden gehuisvest.

Doelstellingen

Het college ziet het als haar verantwoordelijkheid om te bouwen aan een sterk fundament van een gedeeld normbesef dat zorgt voor een sterke samenleving en goed wonen in wijken, waardoor tweedeling en segregatie in de stad wordt voorkomen.

We kiezen daarom voor de twee volgende doelstellingen:

1. De overheid moet de fundamentele grondrechten van haar burgers garanderen. Maar burgers moeten zich ook realiseren dat hier tegenover plichten staan. Op dit punt valt nog winst te behalen. We stellen als doel om nieuwe Rotterdammers beter te informeren over hun plichten, verantwoordelijkheden en over de gangbare norm.

2. Het is belangrijk dat niemand belemmerd wordt om mee te doen en vrij is om eigen keuzes te maken. Of het nu gaat om scholing, werk, vrijwilligerswerk, zorg, opvoeding of het kiezen van een partner. He- laas zijn er nog steeds signalen en incidenten die erop wijzen dat dit niet voor iedereen vanzelfsprekend is. Daarom stellen wij het bespreken van onderwerpen die integratie en zelfontplooiing binnen bepaalde (doel)groepen belemmeren tot ons tweede doel.

Inspanningen

Dit is een nieuw Rotterdams beleidsterrein. Onze inspanningen richten zich op het verwerven van kennis en expertise over succesvolle projecten in andere steden en het opbouwen van relevante netwerken.

Acties

- We organiseren in samenwerking met maatschappelijke partners de Integratietour, een reeks dialogen in de stad om thema's bespreekbaar te maken die integratie, participatie en zelfontplooiing belemmeren en die tot onverdraagzaamheid, maatschappelijke spanningen of radicalisering kunnen leiden.
- We verstrekken informatiefolders aan nieuwe migranten met daarin belangrijke informatie over het samenleven in Rotterdam.
- We kopen producten in gericht op het informeren van nieuwe Rotterdammers over rechten en plichten, (ongeschreven)regels, omgangsvormen en het belang van taal.
- We kopen producten in gericht op de begeleiding van nieuwe gevestigde statushouders in hun eerste kennismaking met de Rotterdamse samenleving (arbeidsmarkt, taal en voorzieningen).
- We subsidiëren kleinschalige, vernieuwende initiatieven in de stad die bijdragen aan het bespreekbaar maken van botsende normen en maatschappelijke dilemma's.
- We subsidiëren kleinschalige, vernieuwende initiatieven gericht op de begeleiding van nieuwe Rotterdammers in hun eerste kennismaking met de Rotterdamse samenleving (arbeidsmarkt, taal en voorzieningen).

Beoogd resultaat periode 2016 en 2017

- Nieuwe migranten die zich inschrijven in Rotterdam in 2016 en 2017 zijn geïnformeerd over hun plichten en verantwoordelijkheden, de Rotterdamse normen en zijn gewezen op het belang van het leren van de taal.
- Minimaal 80% van deze nieuwkomers heeft hiertoe een informatiefolder ontvangen.
- Burgers met diverse achtergronden hebben met elkaar gesproken over onderwerpen die zelfontplooiing en integratie belemmeren en tot tweedeling in de samenleving kunnen leiden. Er hebben jaarlijks minimaal 150 georganiseerde gesprekken plaatsgevonden.
- Nieuw in Rotterdam gevestigde statushouders (in 2016 en 2017) tussen 18 en 65 jaar zijn begeleid in hun eerste kennismaking met de Rotterdamse samenleving (arbeidsmarkt, taal en voorzieningen). Hiertoe heeft minimaal 80% van deze groep gebruik gemaakt van maatschappelijke begeleiding.

2.2. Gelijke positie

Emancipatie: gelijke verhouding vrouwen en mannen

Homo-emancipatie: gelijke positie van lesbiennes, homoseksuelen, biseksuelen en transgen- ders.

2.2.1. Emancipatie: gelijke verhouding vrouwen en mannen

De gemeente werkt hard aan het creëren van zoveel mogelijk kansen. Kansen voor elke Rotterdammer om de mouwen op te stropen en iets te maken van het leven. Rotterdammers die worden beperkt in hun individuele rechten door bijvoorbeeld culturele en/of religieuze aspecten, worden beschermd en toegerust om zich te emanciperen. Gelijkwaardigheid tussen vrouwen en mannen geldt als een essentiële kernwaarde in onze samenleving en is voorwaarde voor integratie. Emancipatievraagstukken gaan niet alleen over individuen, maar ook over relaties tussen mensen. Emancipatie voor vrouwen betekent ook aandacht besteden aan de rol van mannen.

Emanciperen betekent vrije keuzes maken. Vrouwen uit gesloten gemeenschappen hebben daar ondersteuning bij nodig als het recht om zelf te beschikken niet vanzelfsprekend is of wordt ervaren en niet via opvoeding wordt doorgegeven. Zelfbeschikking is het recht om zelf te bepalen wie je bent en je economisch, sociaal en cultureel te ontwikkelen. Het zelfbeschikkingsrecht voor vrouwen gaat vooraf aan het emancipatieproces.

Het bevorderen van gendergelijkheid (gelijke verhouding tussen vrouwen en mannen) blijft een focuspunt. Traditionele rolopvattingen, stereotypen en taakverdeling tussen mannen en vrouwen, jongens en meisjes zorgen voor ongelijkheid en segregatie in het bijvoorbeeld het onderwijs en op de arbeidsmarkt. Het bespreekbaar maken van taboeonderwerpen zoals seksualiteit, huiselijk geweld en uithuwelijking, is een essentiële stap in het emancipatieproces. Bewustwording binnen traditionele besloten gemeenschappen is niet alleen wenselijk maar kan in voorkomende situaties ook het gevoel van onveiligheid wegnemen.

De positie van vrouwen op de arbeidsmarkt en daarmee de financiële zelfredzaamheid en economische zelfstandigheid van vrouwen is een tweede punt van aandacht in het beleid. Dit is nodig omdat onder meer uit onderzoek blijkt dat ondanks het feit dat vrouwen met een migrantenachtergrond steeds hogere opleidingen volgen, hun arbeidsparticipatie, nog achterblijft. Voorafgaand aan arbeidsparticipatie en het bereiken van economische zelfstandigheid, moet een deel van de vrouwen eerst werken aan sociale, maatschappelijke en financiële zelfredzaamheid. Daarbij is (intensivering van de) samenwerking met de reguliere (gemeentelijke) voorzieningen op het gebied van bewonersparticipatie, activering, zorg en welzijn van belang. We willen in Rotterdam een stad zijn waarin vrouwen en mannen gelijkwaardig zijn en waarbij het recht op zelfbeschikking wordt erkend.

Feiten en cijfers:

In de Staat van Emancipatie Rotterdam (OBI 2013) is aandacht besteed aan opvattingen over het seksuele zelfbeschikkingsrecht. Ongelijkheid tussen vrouwen en mannen wordt mede bepaald door maatschappelijke opvattingen over hoe mannen en vrouwen zich zouden moeten gedragen. Bijna alle Rotterdamse vrouwen (92%) en mannen (88%) zijn het met de stelling eens dat als een vrouw 'nee' zegt tegen seksuele toenadering, ze ook 'nee' bedoelt. Bij allochtone mannen zijn de mannen van de tweede generatie (4.1 op een schaal van 1 tot 5) geëmancipeerder t.a.v. bovengenoemde stelling dan de eerste generatie (3.7 op een schaal van 1 tot 5).

Mannen en vrouwen zijn het er in principe over eens dat vrouwen zeggenschap over hun seksuele gedrag zouden moeten hebben, maar mannen lijken wel minder zwaar te tillen aan de precieze omgangsvormen waarmee die zeggenschap in de praktijk gepaard gaat.

Ook ten aanzien van huiselijk geweld tegen vrouwen stellen mannen zich minder kritisch op. Mishandeling van vrouwen vinden vaak in de privésfeer plaats: bij drie op de tien mishandelde vrouwen is de (ex) partner of een familielid de dader. Huiselijk geweld is de meest voorkomende vorm van geweld in Nederland. In Rotterdam is ongeveer één op de twaalf Rotterdammers van 17 jaar en ouder ooit slachtoffer geweest van huiselijk geweld. Dat is hoger dan het landelijk gemiddelde. Rotterdam zet al jaren fors in op het bestrijden van huiselijk geweld. De instroom van het totaal aantal meldingen huiselijk geweld (zichtbaar bij het Advies- en Steunpunt Huiselijk Geweld) is sinds 2006 bijna verzesvoudigd naar 9.372 meldingen in 2013.

Hoewel huiselijk geweld onder alle lagen van de bevolking en in alle etnische groepen voorkomt, kan de kleuring ervan verschillen. Geweld dat een reactie is op eerschending, eengerelateerd geweld, wordt beschouwd als een bijzondere vorm van huiselijk geweld omdat het zuiveren van de eer hier het motief is en het eergeweld zich in het brede verband van familie of gemeenschap afspeelt. Eer is in besloten gemeenschappen (bijv. de Pakistaanse en Afghaanse gemeenschap) veelal gendergeladen. Aan vrouwen en meisjes worden andere eisen gesteld dan aan mannen en jongens. In 2013 registreerde het Advies- en Steunpunt Huiselijk Geweld 54 zaken. Het werkelijke aantal ligt waarschijnlijk hoger omdat eierzaken niet altijd in zicht komen. Eengerelateerd geweld en huwelijksdwang vragen zeer specifieke deskundigheid. Rotterdam kent een ketenaanpak, waarvan het Expertteam Eengerelateerd Geweld en Huwelijksdwang de belangrijkste schakel is.

Uit de Staat van Emancipatie blijkt meer dan de helft van de Rotterdamse vrouwen van iemand anders financieel afhankelijk. Slechts 44% van de Rotterdamse vrouwen is economisch zelfstandig. De netto-arbeidsparticipatie van Rotterdamse vrouwen bedraagt 61% t.o.v. 75% bij Rotterdamse mannen. De netto-arbeidsparticipatie van laagopgeleide vrouwen is het laagst met 37%. Hierbij zijn grote verschillen geconstateerd in uitkomsten binnen de groep vrouwen. De arbeidsparticipatie is onder vrouwen met een Turkse of Marokkaanse achtergrond bijvoorbeeld lager dan onder vrouwen met een autochtone, Surinaamse, Antilliaanse of Westerse allochtone achtergrond. De netto-arbeidsparticipatie onder hoogopgeleide vrouwen in Rotterdam is met 82% is iets hoger dan het landelijk gemiddelde en verschilt niet veel met die van de Rotterdamse hoogopgeleide mannen. Het is belangrijk dat vrouwen worden gestimuleerd (meer) te participeren op de arbeidsmarkt en onafhankelijker te worden van een partner, gezien het risico op financiële kwetsbaarheid na bijvoorbeeld een scheiding. Veel gehuwde

en/of samenwonende niet-werkende vrouwen lijken zich niet te realiseren dat wanneer het inkomen van de werkende partner wegvalt, het gezin niets heeft om op terug te vallen.

Doelstellingen:

Binnen het emancipatiebeleid richt de gemeente zich op de twee volgende doelstellingen:

1. Het vergroten van de gelijkwaardige positie en gelijke behandeling van vrouwen en mannen (gendergelijkheid).
2. Het vergroten van economische zelfstandigheid van vrouwen en meisjes.
3. Het bespreekbaar maken van taboeonderwerpen die emancipatie van vrouwen en meisjes in de weg staan.

Inspanningen

- In samenwerking met het Beleidsprogramma Veilig Thuis zorgen we voor een sluitende aanpak op het gebied van Verborgene Vrouwen.
- In het kader van het landelijke programma Kracht on Tour werken we samen met het ministerie van OCW en Rotterdamse partners/bedrijven aan het bevorderen van economische zelfstandigheid van vrouwen door het ontwikkelen van een duurzaam Rotterdams netwerk zich inzet voor meer economische zelfstandigheid van vrouwen.
- We werken samen met het ministerie van OCW in het landelijke programma 'Eigen Kracht' gericht op het aan het werk krijgen van laagopgeleide vrouwen zonder baan of uitkering.
- We nemen deel aan het Europese project DELI: Diversity in the Economy and Local Integration, onder andere gericht op het bevorderen van zelfstandig ondernemerschap van vrouwen.

Acties

- We organiseren in het kader van de Integratietour dialoogbijeenkomsten over taboeonderwerpen binnen traditionele (besloten) gemeenschappen.
- We kopen producten in die bijdragen aan het veranderen van de houding t.a.v. de gelijke positie van mannen en vrouwen binnen traditionele (besloten) gemeenschappen.
- We kopen producten in gericht op het empoweren van Rotterdamse meisjes en vrouwen.
- We kopen producten in gericht op het vergroten van economische zelfstandigheid van Rotterdamse vrouwen.
- We subsidiëren kleinschalige, vernieuwende initiatieven in de stad die bijdragen aan het vergroten van de gelijke positie tussen meisjes/jongens, vrouwen/mannen uit traditionele (besloten) gemeenschappen.
- We organiseren in samenwerking met maatschappelijke partners stedelijke activiteiten die zorgen voor aandacht voor het belang van emancipatie; bijvoorbeeld de viering van Internationale vrouwen-dag en de Wereldhavendagen.

Beoogd resultaat periode 2016 en 2017

- Bij jongeren, vrouwen en mannen uit traditionele (besloten) gemeenschappen is kennis toegenomen en de attitude t.a.v. de gelijke positie van mannen en vrouwen ter discussie gesteld. Hiertoe hebben jaarlijks minimaal 250 jongeren, vrouwen en mannen uit traditionele (besloten) gemeenschappen deelgenomen aan een activiteit met dit doel.
- In traditionele (besloten) gemeenschappen is het gesprek op gang gebracht over verschillende taboeonderwerpen (bijvoorbeeld besnijdenis, gedwongen huwelijken, traditionele taakopvattingen) gerelateerd aan de gangbare normen in de Nederlandse samenleving. Hiervoor zijn jaarlijks minimaal 20 dialooggesprekken met deze doelgroepen georganiseerd.
- Meer Rotterdamse vrouwen zijn economisch zelfstandig. Hiervoor hebben jaarlijks minimaal 400 vrouwen deelgenomen aan een activiteit met dit doel.
- Meer Rotterdamse meisjes en vrouwen zijn toegerust om op te komen voor een gelijkwaardige positie. Hiervoor hebben jaarlijks minimaal 400 vrouwen en meisjes deelgenomen aan een activiteit met dit doel.

2.2.2. Homo-emancipatie: gelijke positie lesbiennes, homoseksuelen, biseksuelen en transgenders (LHBT)

Veiligheid en sociale acceptatie zijn belangrijke voorwaarden om mee te kunnen doen aan de samenleving. Daarom is het hoofddoel van het homo-emancipatiebeleid dat deze doelgroep (lesbiennes, homo's, biseksuelen en transgenders) zich overal in de stad veilig kan voelen en de keuze heeft om zichtbaar zichzelf te kunnen zijn. Hierin is nog veel te verbeteren.

Uit onderzoek blijkt dat jongeren nog vaak negatief staan tegenover homoseksualiteit waardoor homoseksuele leeftijdsgenoten ervoor kiezen om later of helemaal niet uit de kast te komen. LHBT's voelen zich nog steeds onveilig als ze hand in hand door de stad lopen en LHBT-ouderen gaan nog steeds

terug in de kast op het moment dat ze het verzorgingshuis in gaan. Uit politierapportages blijkt dat er nogal eens geweld en agressie is tegen LHBT-personen, zowel uit autochtone als allochtone hoek en helaas komt het regelmatig tot confrontaties tussen LHBT's met een migrantenachtergrond en hun familie. Als gemeente werken we daarom hard aan het verbeteren van de sociale veiligheid en acceptatie van deze doelgroep, vooral in gemeenschappen waar dit nog een taboe is, zoals in etnische en religieuze kringen. Rotterdammers die worden beperkt in hun individuele rechten door bijvoorbeeld culturele en/of religieuze aspecten worden beschermd en toegerust om zich te emanciperen.

Ons beleid is daarom gericht op enerzijds het bevorderen van acceptatie van seksuele diversiteit, met name onder jongeren, ouderen en in kringen waar homoseksualiteit nog een taboe is. Anderzijds willen wij met dit beleid de LHBT-doelgroep, met name LHBT's binnen etnische en religieuze gemeenschappen, steunen en weerbaarder maken en bijdragen aan een veilige leefomgeving.

Feiten en cijfers

Nederlanders staan in vergelijking met mensen uit andere landen positief ten aanzien van homoseksualiteit (Kuyper et al. 2013), maar ook in Nederland is tolerantie van seksuele diversiteit geen vanzelfsprekendheid. Het onderzoek van Kuyper et al. leert dat de tolerantie tegenover homoseksualiteit in de afgelopen decennia in alle Europese landen is toegenomen, vooral in de periode 1990-1999. Factoren die bijdragen aan een toenemende tolerantie zijn bijvoorbeeld stijging van het opleidingsniveau en processen van democratisering en modernisering. De economische crisis en een sterkere hang aan nationale waarden en tradities leiden tot toenemende intolerantie.

Veel discriminatiemeldingen worden gedaan op grond van geslacht of geaardheid. Met name openlijke uitingen van homoseksualiteit kunnen nog altijd op veel afkeur rekenen. Tevens verloopt de acceptatie moeizamer bij bepaalde (orthodox-)religieuze en migrantengroepen.

Onderzoek wijst uit dat slechts een kwart van deze gemeenschappen homoseksualiteit van een eigen kind aanvaardt en een minderheid onderschrijft gelijke rechten op het gebied van huwelijk of adoptie (Homo-acceptatie van etnische en religieuze groepen, SCP 2014).

Een recent uitgevoerde studie van het SCP op basis van bestaande data naar de acceptatie van homoseksualiteit binnen etnische en religieuze groepen in Nederland (Willem Huijnk, nov. '14), bevestigt dat tussen autochtonen en migranten uit niet-Westerse landen de grootste verschillen bestaan. De relatie tussen religie en houdingen ten aanzien van homoseksualiteit is krachtig. Ook etnische herkomst en opleidingsniveau hangen sterk samen met de acceptatie van homoseksualiteit. Migrantengroepen zijn gemiddeld religieuzer dan autochtonen en opgegroeid in een lager opgeleid herkomstmilieu. Dit verklaart deels hun negatievere opvattingen ten aanzien van homoseksualiteit.

De tweede generatie heeft gemiddeld positievere opvattingen dan de eerste generatie. Een langer verblijf in Nederland leidt bij Surinaamse en Antilliaanse Nederlanders tot positievere opvattingen over homoseksualiteit. Bij Turkse en Marokkaanse Nederlanders blijkt dit echter niet het geval.

Andere SCP-onderzoeken naar de sociale acceptatie laten zien dat ook Nederlandse jongeren niet onverdeeld positief staan ten opzichte van homo- en bisexualiteit (Keuzenkamp 2010; Keuzenkamp en Kuyper 2013). Met de meerderheid van de scholieren valt wel te praten over vriendschappen met LHBT-jongeren. Tweederde van de basisschoolleerlingen en driekwart van de voortgezet onderwijsleerlingen geeft aan dat LHBT-jongeren hun vrienden mogen zijn. Daarentegen moeten twee zoenende jongens of meisjes niet altijd op coulance rekenen: ruim een derde van de leerlingen vindt twee zoenende jongens vies en dit geldt voor een wat kleiner percentage als het om meisjes gaat. Slechts 7% vond dit vies als het over een jongen en een meisje gaat. Onder leerlingen uit het voortgezet onderwijs lagen deze percentages op 49% en 3%. Ook geven veel scholieren aan dat als je op hun school homo bent, je dat beter niet aan iedereen kunt vertellen.

Ook het recente SCP-onderzoek 'Jongeren en seksuele oriëntatie' onder de doelgroep zelf geeft reden tot zorg. De meerderheid van de LHBT-jongeren lijkt weliswaar geen problemen te hebben, maar een aanzienlijke minderheid ervaart wel problemen op terreinen als veiligheid en welzijn. De meeste personen accepteren hun oriëntatie, maar tweederde van de LHBT-jongeren ontvangt wel eens negatieve reacties. En alhoewel de meesten geen psychische problematiek hebben, heeft 16% van de lesbische of bisexuele meisjes en 9% van de homo- of bisexuele jongens een zelfmoordpoging gedaan. Ook komt het regelmatig voor dat homoseksuele allochtonen zwijgen over de eigen geaardheid en schijnhuwelijken aangaan.

Doelstellingen

Binnen homo-emancipatie richten we ons op de twee volgende doelstellingen:

1. Bevorderen sociale acceptatie van seksuele diversiteit (LHBT), met name voor en door jongeren en binnen etnische- en religieuze kringen.
2. LHBT-personen met name uit etnische en religieuze kringen weten zich gesteund en voelen zich veilig(er) en weerbaar(der) in het sociale domein: op school, op straat, op het werk, in de zorg, in de sport en in hun eigen sociale kring.

Inspanningen

- We werken samen met andere Europese steden in het Europese netwerk Rainbow Cities. Doel van dit Europees netwerk is het uitwisselen van kennis en expertise.
- We werken samen met de Ministeries van OCW en SZW, de G4 en in het samenwerkingsverband de 'Regenboogsteden' gericht op het uitwisselen van kennis en ervaring op het gebied van:
 - bevorderen sociale acceptatie van homoseksualiteit onder jongeren, ouderen en in kringen waar dat nog een taboe is;
 - aanpak van vooroordelen, discriminatie, intimidatie en geweld tegen LHBT-personen;
 - weerbaar maken van LHBT-personen in het sociale domein: op school, op straat, op het werk, in de zorg en thuis, in de sport en in hun eigen sociale kring;
- We werken samen met de politie (Roze in Blauw) en met partners in de stad op het gebied van het bevorderen van sociale veiligheid, met name in de woonomgeving (Gay-Straight Alliances) en acceptatie en weerbaarheid van LHBT's.

Acties

- We kopen producten in gericht op deskundigheidsbevordering van professionals, sleutelfiguren en vrijwilligers in de stad op het gebied van ondersteuning en emancipatie van etnische en religieuze LHBT's en hun sociale omgeving.
- We kopen producten in gericht op het vergroten van de acceptatie van seksuele diversiteit bij jongeren en binnen etnische en religieuze gemeenschappen.
- We kopen producten in gericht op netwerkontwikkeling door, voor en rond LHBT's en versterken van sleutelfiguren uit en voor etnische en religieuze gemeenschappen.
- We subsidiëren kleinschalige en vernieuwende initiatieven in de stad, die bijdragen aan het vergroten van de acceptatie van seksuele diversiteit en van emancipatie en weerbaarheid van LHBT's.
- We organiseren in samenwerking met maatschappelijke partners stedelijke activiteiten, die zorgen voor zichtbaarheid, bewustwording en acceptatie van seksuele diversiteit.

Beoogd resultaat

- De deskundigheid van Rotterdamse professionals op het gebied van signalering en aanpak van problemen rondom seksuele diversiteit is vergroot. De focus ligt hierbij op professionals in het onderwijs en in de woon- en sociale omgeving van LHBT's. Hiertoe hebben jaarlijks minimaal 150 professionals deelgenomen aan een activiteit met dit doel.
- Bij Rotterdamse leerlingen in het basisonderwijs is kennis toegenomen over seksuele diversiteit. Hiertoe hebben alle Rotterdamse basisscholen aandacht besteed aan dit onderwerp.
- Bij Rotterdamse jongeren op het voortgezet onderwijs is de acceptatie van seksuele diversiteit toegenomen. Hiertoe hebben alle Rotterdamse scholen voor het voortgezet onderwijs aandacht besteed aan dit onderwerp.
- Onder Rotterdamse etnische- en religieuze gemeenschappen is de kennis over en acceptatie van seksuele diversiteit toegenomen. Hiertoe hebben jaarlijks minimaal 250 personen uit deze doelgroep deelgenomen aan een activiteit met dit doel.
- LHBT-personen, met name jongeren, uit etnische en religieuze gemeenschappen voelen zich veiliger en gesteund en zijn weerbaarder in het sociale domein. Hiertoe hebben jaarlijks minimaal 200 personen uit deze doelgroep een activiteit gevolgd met dit doel.
- In traditionele (besloten) gemeenschappen is het gesprek op gang gebracht over verschillende taboeonderwerpen die samenhangen met seksuele diversiteit, gerelateerd aan de gangbare normen in de Nederlandse samenleving. Hiervoor zijn jaarlijks minimaal vijftien dialooggesprekken met deze doelgroepen georganiseerd.

2.3. Gelijke behandeling

Discriminatiebestrijding

Discriminatie is wettelijk verboden. In het beleid van de gemeente Rotterdam ruimen we een stevige plek in om discriminatie te bestrijden, zo nodig met harde sancties. Tegelijkertijd ligt er binnen het anti-

discriminatiebeleid veel nadruk op preventie. Behalve dat ervaren discriminatie afbreuk doet aan de persoonlijke ontwikkeling kan discriminatie ook belemmerend werken op de participatie in de samenleving. Een duidelijk voorbeeld hiervan is discriminatie op de arbeidsmarkt. 25% van alle klachten die de antidiscriminatiebureaus binnen krijgen gaan over de arbeidsmarkt. Naast factoren als aansluiting onderwijs-arbeidsmarkt, taalachterstand, een eenzijdig netwerk en een gebrekkige beheersing van werknemersvaardigheden (soft skills), speelt negatieve beeldvorming onder werkgevers een belangrijke rol bij de kans op arbeidsparticipatie (zie SCP rapport 'Ervaren discriminatie' 2014 en SER rapport 'Discriminatie werkt niet' 2014). Daarom is het bestrijden van arbeidsmarktdiscriminatie één van de belangrijkste speerpunten in ons antidiscriminatiebeleid. Hierbij gaat het om de ambitie van het College om beïnvloedingsmogelijkheden te benutten om voor alle Rotterdammers de kansen op werk gelijk te laten zijn, ongeacht etnische herkomst, geslacht of leeftijd. Om een discriminatievrije arbeidsmarkt te realiseren is alliantievorming met werkgevers in Rotterdam en de regio een cruciale voorwaarde. Hiertoe pakken wij het voorstel van de PvdA om een Rotterdams Platform tegen Arbeidsmarktdiscriminatie op te richten op.

In Rotterdam maken we alle vormen van discriminatie zichtbaar en bespreekbaar, o.a. door de Integratietour. We beïnvloeden gedrag en houding via dialogen en (weerbaarheid)trainingen. Het wettelijk verbod op discriminatie leidt in Rotterdam niet tot een taboe op het benoemen van verschillen. We bespreken zaken open en eerlijk en gaan ongemakkelijke discussies niet uit de weg.

Rotterdam gaat uitsluiting en polarisatie tegen. Polarisation uit zich in gesegregeerde leefwerelden, contactvermijding tussen groepen, onverdraagzaamheid over verschil in leefstijl en gevoelens van achterstelling of zich buiten de samenleving geplaagd voelen, kortom in wij/zij denken. Fysieke uitingsvormen zijn vooral discriminerende bekladdingen, vernieling en beledigingen op grond van ras, etniciteit, of religie. Dit speelt zich af in de woonomgeving of elders in de openbare ruimte. Daarnaast spelen deze uitingsvormen zich af in de privésfeer (gebrek aan acceptatie binnen de eigen gemeenschap) en in de media. De afgelopen periode is duidelijk zichtbaar geworden hoe internationale ontwikkelingen ook hun weerslag hebben op Nederland. Beelden van het Gaza-conflict, de strijd in Irak en Syrië, beelden van gruwelijke moorden door IS en de recente aanslag in Parijs zorgen voor extra spanningen in de Nederlandse samenleving en de plotselinge groei van jihadisme en de aantrekkingskracht daarvan op jongeren. Deze spanningen leiden ook tot toegenomen polarisering over de positie van de islam en negatieve berichtgeving en beeldvorming over met name Marokkaanse Nederlanders.

Feiten en cijfers

In 2014 zijn er uit de stad Rotterdam 787 meldingen van vermeende discriminatie geregistreerd bij het meldpunt discriminatieklachten, waarvan 494 op het terrein van de publieke/politieke opinie (n.a.v. de uitspraak "minder Marokkanen" van Wilders). Hierdoor is het totaal aantal klachten ten opzichte van voorgaande jaren meer dan verdubbeld. Uit belevingsonderzoek in Rotterdam blijkt dat één op de zeven Rotterdammers in 2014 discriminatie heeft ervaren. Dat zijn ongeveer 85.000 inwoners. Het verschil tussen ervaren discriminatie en het aantal meldingen van discriminatie is dus erg groot.

Een belangrijke bron van gegevens vormen ook de politieregistraties inzake discriminerende voorvallen, de jaarlijkse Poldis-rapportage. Door nauwe samenwerking tussen de politie en het Meldpunt Radar, worden politieregistraties nader geanalyseerd op discriminatoire factoren. Hierdoor zijn in Rotterdam, in aanvulling op de meldingen bij Radar, nog eens zo'n 500 discriminatiefeiten per jaar bekend.

De Nederlandse antidiscriminatiewet onderscheidt twaalf verschillende discriminatiegronden. Veruit het grootste aantal klachten kent sinds jaren als grond: ras/eticiteit. In het afgelopen jaar kreeg het Rotterdamse meldpunt RADAR hierover 648 klachten. Daarnaast hebben veel klachten betrekking op godsdienst, leeftijd en op 'niet wettelijke gronden'. Deze laatste categorie gaat om meldingen van mensen die zich vanwege bijvoorbeeld uiterlijke kenmerken of sociale positie benadeeld voelen.

Nog altijd (en traditiegetrouw) gaan de meeste meldingen over discriminatie op de arbeidsmarkt. Afkomst en leeftijd zijn onmiskenbaar van invloed op de kansen op werk, zowel voor de oudere beroepsbevolking als voor jongeren. Uit landelijke cijfers blijkt dat één op de drie niet-westerse jongeren werkloos is (van de autochtone jongeren is één op de acht werkloos). In Rotterdam is deze verhouding vergelijkbaar. In de afgelopen vijf jaar is de arbeidsparticipatie van personen uit de vier grootste niet-westerse herkomstgroepen sterker gedaald dan die van autochtonen. Daarmee hebben de economische omstandigheden van de afgelopen jaren voor hen meer gevolgen gehad. Begin 2014 lag de arbeidsparticipatie binnen de Turkse, Surinaamse en Antilliaanse herkomstgroepen zelfs lager dan in 2001.

Doelstellingen

Binnen het antidiscriminatiebeleid richten we ons op de twee volgende doelstellingen:

1. Het bestrijden en tegengaan van (rassen)discriminatie en bevorderen van gelijke behandeling, met speciale aandacht voor discriminatie op de arbeidsmarkt.
2. Het voorkomen van en tijdig signaleren van uitsluiting en polarisatie als gevolg van discriminatie.

Inspanningen

- We nemen deel aan de European Coalition of Cities Against Racism (ECCAR). ECCAR is een Europees netwerk van steden die ervaringen willen delen om hun beleid tegen racisme, discriminatie en vreemdelingenhaat te verbeteren. Controle op de naleving van verdragen wordt op het gebied van discriminatie uitgevoerd door de commissie ECRI: European Commission against Racism and Intolerance, ingesteld door de Raad van Europa in 1994.
- We werken samen met de G4 en de ministeries van SZW, BZK en V&J, met name op het gebied van tegengaan van radicalisering en arbeidsdiscriminatie.
- We nemen deel aan het Strategisch Discriminatie Overleg. Hierbinnen treffen OM, politie, RADAR en gemeenten elkaar twee maal per jaar voor een strategisch-beleidsmatige discussie over de discriminatiedossiers bij politie en RADAR.

Acties

- We initiëren een Rotterdams 'Platform tegen Arbeidsmarktdiscriminatie' dat stedelijke aandacht genereert voor het onderwerp, betrokkenheid van het bedrijfsleven bewerkstelligt en instrumenten biedt aan bedrijven om discriminatie tegen te gaan.
- We kopen producten in gericht op het uitvoeren van de wettelijke taken op het gebied van registratie en behandeling van discriminatieklachten, inclusief het vergroten van de meldingsbereidheid.
- We kopen producten in gericht op deskundigheidsbevordering van o.a. HR-professionals over het voorkomen van discriminatie bij werving en selectie.
- We kopen producten in gericht op vergroten van de bewustwording van eigen discriminerend gedrag bij individuen, m.n. jongeren.
- We kopen producten in gericht op de bevordering van weerbaarheid of empowerment van jongeren en van (potentiële) slachtoffers van discriminatie.
- We subsidiëren kleinschalige en vernieuwende initiatieven in de stad die bijdragen aan het bestrijden van discriminatie of het tegengaan van uitsluiting en polarisatie.
- We kopen een instrument in om gebiedsgerichte uitingen van polarisatie, discriminatie en radicalisering vroegtijdig te kunnen signaleren.

Beoogd resultaat

- Er is een meldpunt waar Rotterdammers melding kunnen maken van discriminatieklachten en waar deze klachten worden geregistreerd, geanalyseerd en behandeld. Jaarlijks wordt gerapporteerd over het aantal meldingen.
- Meer Rotterdamse werkgevers, waaronder de gemeente, zijn zich bewust van vooroordelen en hebben beleid ontwikkeld om discriminatie binnen het bedrijf of de organisatie tegen te gaan. Hiertoe hebben minimaal vijftien Rotterdamse bedrijven deelgenomen aan het Rotterdams Platform tegen arbeidsmarktdiscriminatie.
- Rotterdamse jongeren met verschillende achtergronden hebben met elkaar gesproken over onderwerpen die gelijke kansen en behandeling bevorderen en discriminatie tegengaan. Hiervoor zijn jaarlijks minimaal 15 dialooggesprekken georganiseerd.
- Meer Rotterdammers zijn zich bewust van hun eigen discriminerend gedrag. Hiertoe hebben jaarlijks minimaal 300 Rotterdammers deelgenomen aan een activiteit met dit doel.
- (Potentiële) slachtoffers van discriminatie zijn weerbaarder tegen en kunnen beter omgaan met situaties waarin zij discriminatie ervaren. Hiertoe hebben jaarlijks minimaal 250 (potentiële) slachtoffers van discriminatie deelgenomen aan een activiteit met dit doel.
- Professionals en vrijwilligers in de stad hebben kennis over en inzicht in het bevorderen van gelijke behandeling en het voorkomen en bestrijden van discriminatie. Hiertoe hebben 150 professionals deelgenomen aan een activiteit met dit doel.
- Meer gevallen van discriminatie en/of spanningen in de woonomgeving zijn vroegtijdig gesignaleerd en aangepakt. Hierover wordt jaarlijks gerapporteerd.

Relatie met initiatiefvoorstel PvdA

Met het Actieplan tegen Arbeidsdiscriminatie wil de PvdA Rotterdam een bijdrage leveren aan de bestrijding van discriminatie op de arbeidsmarkt en het behoud en de vergroting van de arbeidsdeelname van Rotterdamse ouderen, jongeren en vrouwen. Gemeente, werkgevers, werknemers en het onderwijs worden uitgedaagd om op lokaal niveau het voortouw te nemen bij de aanpak van arbeidsmarktdiscrimi-

natie, zoals ook wordt geadviseerd door de SER in het rapport 'Discriminatie werkt niet!' van april 2014. De kern van het voorstel is dat het college wordt gevraagd:

- het goede voorbeeld te geven als werkgever, als inkoper en als opdrachtgever;
- een Rotterdams Platform op te richten dat bedrijven en sociale partners stimuleert om discriminatie tegen te gaan.

Conform dit voorstel leggen we met ons beleid gericht op bestrijden van discriminatie de nadruk op het bestrijden van discriminatie op de arbeidsmarkt. We nemen het voorstel voor een Rotterdams Platform met de daarbij gestelde doelen over. Ook als werkgever nemen we deel aan dit platform.

3. Procedureel

3.1. Financiën

Gemeentelijke middelen

Voor de genoemde beleidsproducten is onder voorbehoud van de begrotingsbehandeling in 2016 en 2017 jaarlijks € 2.385.000,- beschikbaar. Hieronder volgt een indicatieve verdeling van de middelen over de uitvoeringslijnen.

Emancipatie	€ 500.000,-
Homo-emancipatie	€ 300.000,-
Discriminatiebestrijding (inclusief meldpunt)	€ 450.000,-
Informereren en uitdragen gedeelde norm	€ 335.000,-
Expertisecentrum	€ 500.000,-
Overig/onvoorzien/actualiteit	€ 300.000,-

Er wordt geen subsidieplafond tussen de uitvoeringslijnen ingesteld. Een scherpe lijn tussen de diverse uitvoeringslijnen is niet altijd te trekken. Schotten zijn veelal niet mogelijk, niet nodig en niet gewenst. Het budget wordt in principe ingezet conform de indicatieve verdeling, maar er kan worden afgeweken indien de actualiteit dat vereist.

Rijksmiddelen

Incidenteel ontvangt de gemeente Rotterdam rijksmiddelen op het gebied van emancipatie en homo-emancipatie en maatschappelijke begeleiding van statushouders. Deze middelen worden zo veel mogelijk ingezet in lijn met de doelen van deze beleidsregel, tenzij het Rijk andere criteria stelt.

3.2. Subsidie en inkoop

Inkoop

Binnen elke uitvoeringslijn wordt ongeveer 80% van het budget ingezet door middel van inkoop. Het gaat hierbij met name om activiteiten waarvan wij verwachten dat er een duidelijk resultaat is bij de deelnemer ten opzichte van het begin van de activiteit, zoals trajecten, trainingen, een reeks van bijeenkomsten etc. Ook de opdracht voor het uitvoeren van het expertisecentrum wordt gerealiseerd door middel van inkoop.

Per uitvoeringslijn ontwikkelen we aparte bestekken voor de inkoop. Een opdracht wordt verstrekt voor twee jaar met de mogelijkheid van verlenging van twee keer een jaar.

Subsidie

Binnen elk beleidsproduct wordt 20% van het budget besteed via subsidieverstrekking. Eenmalige subsidie kan worden aangevraagd voor:

- kleinschalige projecten van (semi-)vrijwilligersorganisaties voor maximaal € 5.000,-.
- nieuwe, innovatieve projecten die bijdragen aan de doelstellingen en die niet vergelijkbaar zijn met de activiteiten die worden ingekocht, voor maximaal € 10.000,-.

3.3. Juridisch kader

- Inkoopbeleid gemeente Rotterdam, VNG Model Algemene Inkoopvoorwaarden
- Subsidieverordening Rotterdam 2014.
- Het onderdeel discriminatiebestrijding kent als wettelijke grondslag de Wet gemeentelijke antidiscriminatievoorzieningen.

3.4. Uitgangspunten en voorwaarden

Hieronder volgen een aantal uitgangspunten en voorwaarden die worden gehanteerd bij het beoordelen van subsidieaanvragen. Deze worden eveneens opgenomen als toetsingscriteria in de inkoopbestekken.

Bijdragen aan de beleidsdoelstellingen

Activiteiten waarvoor subsidie wordt aangevraagd dienen een bijdrage te leveren aan de in de voorgaande hoofdstukken geformuleerde doelstellingen en resultaten.

Geen nieuwe methodiekontwikkeling

Conform de motie 'Stop ondoelmatigheid subsidies' wordt het sec ontwikkelen van methodieken niet gefinancierd. Wij gaan er vanuit dat er binnen deze terreinen gebruik wordt gemaakt van bestaande en beproefde methodieken.

Metten resultaat

We stellen bij elke activiteit als voorwaarde dat het resultaat van de activiteit gemeten wordt, bijvoorbeeld door het houden van een begin- en eindmeting. De wijze waarop dit wordt gedaan is reeds duidelijk gemaakt in het projectvoorstel

Geen mono-etnische en/of monoreligieuze activiteiten

De activiteiten zijn gericht op participatie en integratie in de samenleving. Daarom worden intern gerichte, mono-etnische/mono-religieuze activiteiten niet gefinancierd, tenzij daar zwaarwegende argumenten voor zijn.

Externe financieringsbronnen

Van organisaties wordt verwacht dat zij inspanning leveren om naast de gevraagde financiering (subsidie) ook externe financiering te verkrijgen (fondsen, sponsoring etc.). Ook van deelnemers verwachten we, afhankelijk van de activiteit, dat zij een eigen bijdrage betalen.

Wederkerigheid

De activiteiten zijn gericht op participatie en integratie in de samenleving. We gaan ervan uit dat de burger zelfredzaam is en zelf verantwoordelijk is voor dit proces. We financieren activiteiten die dit proces ondersteunen. Dit is echter niet vrijblijvend. Van de deelnemer wordt ook iets terugverwacht in de vorm van een tegenprestatie of een eigen bijdrage. Dit dient onderdeel uit te maken van de activiteit.

Samenwerking

Het heeft de voorkeur dat activiteiten in samenwerking met verschillende organisaties worden uitgevoerd bijvoorbeeld gericht op een ketenaanpak of het bereiken van een grotere, meer diverse achterban.

Uitsluitingsgronden

Er wordt geen financiering (subsidie) verstrekt aan activiteiten als:

- er door andere partijen in afdoende mate een aanbod op dat gebied is;
- de werkzaamheden vanuit andere bronnen volledig gefinancierd worden, al dan niet door de overheid;
- activiteiten vallen onder andere of hogere regelgeving (bijv. reïntegratie);
- de inhoud van de activiteit niet valt binnen deze beleidsregel;
- activiteiten een grotendeels recreatieve of entertainende doelstelling hebben, activiteiten zich beperken tot een ontmoetingsfunctie en activiteiten met een religieuze doelstelling;
- resultaten in onvoldoende mate aantoonbaar te maken zijn.

